

NACIONALISMUS JE BRATR VÁLKY

Ve čtvrtek 24. února napadla ruská armáda Ukrajinu. Tato invaze není ničím jiným než nevyprovokovanou agresí, invazí s cílem podrobit si sousední zemi, která si dovolila vymanit se z vlivu ruského imperátora. Putinovy argumenty pro jeho tažení jsou natolik přitažené za vlasy, že jim může uvěřit jedině ten, kdo dlouhodobě propadl Kremlem řízené propagandě.

Tuto agresí je nutné odsoudit a podnikat všemožné kroky k jejímu odražení. Pokud se tak nestane, ukrajinské území se stane bídným obrazem porobené země, kde nebude žádný prostor pro svobodnou vůli.

Ukrajina je sice státem, který je řízen kapitalistickými principy vykořisťování, kde se většina bohatství soustředí do rukou ekonomických elit, zatímco obyčejní lidé dřou, co jim síly stačí. Nejinak je tomu i jinde. Přesto je zde aspoň nějaký prostor pro svobodné organizování se a protest. Pokud Putinova armáda Ukrajinu dobude, nezbude ani to.

Do bojů na Ukrajině se zapojili také anarchistky a anarchisté, kteří vytváří vlastní jednotky bojující v rámci teritoriální obrany. **Jejich cílem není bojovat za Ukrajinu coby kapitalistický stát.** Organizují se na principech rovnosti a samosprávy, přičemž se staví se zbraní v ruce proti bezohlednému agresorovi a snaží se chránit místní lidi před násilím ze strany okupačního vojska. Další se podílejí na solidárních projektech zajišťování potravinové a zdravotní pomoci nebo se starají o součinnost při útěku žen a dětí ze zasažených oblastí.

Je úžasné, že můžeme říci, že i u nás nastal takřka konsenzus v otázce poskytnutí pomoci lidem prchajícím z Ukrajiny, a to na všech úrovních. S potěšením sledujeme zejména zdola vycházející iniciativu, která dokazuje, jak **funguje princip vzájemné pomoci v praxi.** Lidé prchající před válkou si zasluhují pomoc, to je neoddiskutovatelné.

Je jen smutné, že válka musí přijít tak blízko, aby si to někteří uvědomili. Protože lidé ze vzdálenějších oblastí zmítaných konflikty je doposud nechávali lhostejnými, nebo jejich přijetí, a to včetně opuštěných dětí, odmítali. I dnes jsme žel svědky státem řízené rasistické politiky, kdy jsou přes hranice jedni pouštěni, zatímco

třeba zahraniční studenti tmavé barvy pleti prchající z Ukrajiny narážejí na překážky.

I když mluvíme o Ukrajincích a Ukrajinkách, nezapomínejme, že tamní společnost není národnostně homogenní. Putinova agrese stejně tak dopadá na početné ruskojazyčné, maďarskojazyčné a další menšiny. **Vystřelená munice zabíjí bez rozdílu všechny.**

Dále je třeba si neustále uvědomovat, že Ukrajinu nenapadli Rusové a Rusky. Mnozí z nich totiž s útokem na Ukrajinu nesouhlasí, **protestují proti válce, jsou zatýkáni,** pokutováni a některým hrozí mnohaleté tresty. Za agresí stojí Putin a ruská vládnoucí třída, která s ním žije v symbióze, tzn. všechny politické, vojenské i ekonomické špičky, které Putina podporují.

I u nás jsme mohli naneštěstí pozorovat nemálo příkladů rusofobie, která se zaměřila na obyčejné lidi, často i na děti. Jde o projevy malosti a vlastní slabosti. **Nic není ubožejšího než nenávidět lidi jen kvůli jejich rase, pohlaví, sexuální orientaci či údajné národnosti,** která je stejně jen konstruktem, který o samotných lidech a jejich postojích nic nevyovídá.

Rusofobie pomáhá jedině tak Putinovi, aby jeho propagandistická mašinerie mohla líčit, že „jeho národ“ je v ohrožení. Stejně tak jednají všichni nacionalisté – malují obraz národa (co to vlastně je?) ohroženého vnějšími i vnitřními nepřáteli (tím sami určují, kdo do něj může patřit a kdo ne). A nenávist, která z jejich politiky plyne, má dát kredit jejich vládě. Na lidských životech jim zpravidla vůbec nezáleží. Lidská práva jsou pro ně překážkou, svoboda jen slovíčkem k žonglování a rovnost sprostým slovem.

Válka na Ukrajině není vůbec nějakým soubojem národů. A proto je třeba oprostít se od veškerého nacionalismu. Ten je totiž jen bratrem války a pomáhá ji živit. Hranice mezi tzv. národy (přesněji národními státy) jsou jen uměle vytvořené čáry. Pokud v globální společnosti existuje nějaká dělící linie, pak je to ta mezi kastou privilegovaných a zbytkem světa. **Války vedou privilegovaní, zatímco ti druzí jsou jen potravou pro jejich děla.** A nacionalismus často používají jako drogu, díky níž jsou někteří lidé schopni jít na porážku za zájmy, které jim vůbec nejsou vlastní.